

Zürich, 24 septembrie 2006

[...] sa-I multumim DOMNULUI pentru minunata fagaduinta data celui ce va avea rabdare pâna la sfârșit, si care va fi încoronat. Cine a fost rastignit împreuna cu Hristos si a înviat împreuna cu El, acela poarta în inima nadejdea si siguranta încheierii în desavârsire a acestei calatorii pe pamânt. Noi vom fi împreuna cu DOMNUL pentru totdeauna. Aceasta este fagaduinta pe care El ne-a dat-o noua. Fie ca si aceasta zi sa fie binecuvântata iar noi sa ne deschidem inimile, sa lasam Cuvântul lui Dumnezeu sa ne vorbeasca si sa-L traim pe Dumnezeu din nou. Ne adunam aici ca sa-L traim pe Dumnezeu împreuna, fiecare aducând necazul sau înaintea Lui – iar El va rezolva totul.

Va urez „bine ati venit!” din inima. Sa începem cu cântarea 242, accentuând plini de credinta versul al doilea, „EL a frânt puterea celui rau”. Laudati pe DOMNUL! Sa spunem Aleluia si amin! Noi am trait si am experimentat acest lucru. Sa cântam si cântarea 243: „Eu am primit har si îndurare / Îndurare de care nu am fost vrednic”.

Înca o data va spun „bine ati venit!”, DOMNUL Dumnezeu sa ne binecuvânteze si sa fie împreuna cu noi prin har.

Fratele Graf a anuntat ca va avea loc o întâlnire cu tinerii si eu vreau sa va spun ca, daca Dumnezeu doreste, vom avea o adunare în Ingolstadt în vinerea dinaintea slujbei de duminica de la Zürich, iar sâmbata vom fi în Salzburg, unde doresc din inima sa va invit de pe acum. Fratele nostru din Augsburg, fratele Ziegler, pe care cu totii îl cunoasteti foarte bine, si-a exprimat dorinta sa mergem si la Ingolstadt. El a vorbit cu pastorul evanghelic de acolo si i-a spus dorinta lui, iar acesta i-a raspuns: „Omul acela poate sa vina sa ne vorbeasca. Daca toata lumea l-a auzit, vrem sa-l auzim si noi”. Noi vom predica acolo într-o biserica luterana pe tema „Cuvântul crucii este puterea lui Dumnezeu”. Deasemenea, vom aduce si „Planul lui Dumnezeu cu omenirea” si „Întâmplările actuale din perspectiva biblica” .

Acum am adus si niste invitatii, dar cele pentru Salzburg nu le avem înca. Întâlnirea va avea loc la hotelul Schaffenrad, de pe strada 115. Va invitam pe toti sa veniti acolo.

Am primit si o rugaminte mai deosebita pentru rugaciune pe care doresc sa v-o spun si voua. O sora din tara vecina mi-a împartasit dorinta ei pentru rugaciune. Fiica ei are niste greutati trupesti din nastere, dar durerile au început sa se faca simtite abia acum, iar omeneste nu mai este nici o speranta. Ea mi-a dat aceasta batista cu care sa-mi sterg sudoarea în timpul predicii, iar apoi sa i-o trimit pentru ca s-o puna peste fiica ei. Prin credinta, Dumnezeu își va confirma Cuvântul Lui. În Faptele apostolilor este amintit cum peste bolnavi erau puse basmale sau sorturi care fusesera atinse de trupul lui Pavel, iar duhurile rele ieseau afara si acestia se însanatoseau. Isus Hristos este Acelasi, ieri, azi si în veci!

Voi toti ati primit noua brosură „Oamenii întreaba, Dumnezeu raspunde prin Cuvântul Sau”. Eu n-am avut de ales. În întreaga lume este un haos si de aceea, biblic vorbind, trebuie cercetata fiecare întrebare. Nu noi avem raspunsurile, ci doar Dumnezeu, si fratele Graf a citit foarte bine când a spus: „din auzite Te stiam, dar acum Te-am cunoscut pentru ca mi Te-ai descoperit personal. Tu mi-ai vorbit si eu cred cuvintele Tale”. E foarte frumos.

De la prima întâlnire a DOMNULUI Dumnezeuul nostru cu Avram în Geneza 12, partasia personala a lui Dumnezeu cu acela pe care l-a chemat si l-a ales a fost deplina. Dumnezeu nu ne-a dat o religie. EL ne-a împacat si ne-a alipit de Sine însusi si ne-a pus în legatura cu El.

În prima parte a lunii septembrie am vestit Cuvântul și în Malaiezia, la Kuala Lumpur și Penang. A fost o experiență puternică. Adunările nu au fost mari, dar e minunat să vezi cum cheamă Dumnezeu oamenii pentru prima oară și ei ies afară pentru că El să li se descopere.

În a doua jumătate a lunii am fost în Africa și acolo am avut din nou o experiență foarte puternică. Frații au închiriat un stadion cu 16.000 de locuri și acesta a fost arhiplin. Eu aș vrea ca fratele Barillier să se ridice în picioare sau să vină în față și să ne salute pe toți. Și el a fost acolo și a adus un cuvânt pe care mii și mii de oameni l-au auzit. Eu aș vrea să-I multumesc lui Dumnezeu pentru slujba fratelui Barillier, care se îngrijeste [de vestirea Cuvântului] în limba franceză într-un mod atât de minunat. Astfel, mesajul poate fi adus tuturor aceluia care vorbesc limba franceză, în Europa și în afara.

Mi-am adus aminte cum noi doi, în urma cu 35 de ani, zburam pentru prima oară spre Coasta de Fildes, unde am adus Cuvântul DOMNULUI. De atunci am fost de câteva ori acolo, dar mai ales fratele Barillier; iar acum vedem aceste roade. Ar trebui să-i auziti o dată pe acești frați cântând, când miile de voci ale lor se înalță spre tronul lui Dumnezeu. În jur de 3000 de tineri veniseră în față ca să-și dedice viața lor DOMNULUI, iar noi ne-am rugat și i-am dedicat lui Dumnezeu. Pentru circa 200 de predicatori am rostit atunci binecuvântări.

Când am ieșit din adunare, unii au avut dorința să-mi strângă mâna și încă mai simt și acum durerea [fratele Frank râde]. În ultimele zile am avut o mare osteneală să mai scriu. Da, a fost un lucru făcut din inimă și nu m-am putut împotrivi.

Dragi frați și surori, doresc să vă multumesc din inimă pentru toate rugăciunile voastre care ne-au însoțit în vestirea Cuvântului, nu prin vrednicia noastră, ci prin alegerea Lui. Nu eu l-am rugat acest lucru, pentru că nici nu știam că există o astfel de chemare în timpul nostru. DOMNUL hotărâște, și lucrarea Lui noi am primit-o fiecare, personal. Nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple – nu ceea ce vreau eu, ci ceea ce vrei Tu. Dar Dumnezeu a dorit acest lucru, iar noi o spunem cu smerenie, de la amvon. Dumnezeu a dorit ca un frate Frank și un frate Barillier [să împlinească aceste slujbe]. Și fratele Barillier l-a auzit personal pe fratele Branham, a fost un martor ocular și poate confirma singur ceea ce a văzut și a auzit – așa a fost în voia lui Dumnezeu. Un martor a văzut ceva, sau a auzit ceva și a fost prezent când anumite lucruri s-au întâmplat acolo; altfel, el nu poate fi numit „martor”. Dar Dumnezeu a călăuzit lucrurile în mod minunat.

Fratele Leo Elsner m-a salutat scurt înainte și mi-a spus: „Au trecut 40 de ani de când ai venit prima oară la Zürich”. Într-adevăr, în septembrie 1966 am avut primele adunări în Elveția, apoi în Austria, Franța, Belgia, Olanda, ș.a. Au trecut 40 de ani în care Dumnezeu a binecuvântat și a chemat afară pe poporul Sau, a salvat, a vindecat și ne-a descoperit planul Sau de mântuire, prin har. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a făcut partasi planului Sau de mântuire. Noi am fi trecut pe lângă fagaduintele date de El pentru acest timp, dar El ne-a chemat, ne-a vorbit și noi am putut auzi ceea ce El a avut să ne spună.

Ar mai fi multe lucruri de spus aici, dar nu ne vom ocupa acum de asta. Sunt alte lucruri care se întâmplă în prezent, în special cu Israel, iar pe internet se găsesc o mulțime de informații cu referire la acestea. Eu am găsit unele stiri care m-au miscat puțin, cum ar fi aceea că extremiștii irakieni amenința Roma și Vaticanul cu atentate teroriste: „Nu vom avea odihnă până când îi vom nimici pe cruciați, până când vom face tronul și crucea lor una cu pământul. Jurăm să distrugem crucea care stă în inimă Romei și întreg Vaticanul”. Da, lucrurile se precipită. Puteti găsi toate aceste informații pe internet.

Un alt lucru interesant l-am gasit în *Idea Spektrum* (publicatie a Aliantei Evanghelice germane – n. ed.), cu privire la forumul ecumenic Palestina – Israel. Nu numai Roma, ci si secretarul general al Conciliului ce cuprinde 348 de biserici, [printre care si] evanghelice, ortodoxe si anglicane, Samuel Kobia, a propus înfiintarea unui forum ecumenic Palestina – Israel. Deci, toate se aduna iar la sfârșit va fi vorba doar despre Ierusalim.

Înca o observatie, dragi frati si surori. Eu am adus aici mult material – nu vom atinge toate subiectele, dar daca este atins dreptul la existenta al Israelului atunci noi nu putem tacea.

Am aici o copie din Coran, sura V, unde proorocul Mahomed se adreseaza oamenilor sai, iar mai apoi si „oamenilor cartii” (dupa cum ei îi numesc pe iudei): „O, voi, oameni ai cartii, va veni la voi trimisul Nostru” si mai apoi „Moise spuse poporului sau: ,O, poporule, aduceti-va aminte de harul lui Dumnezeu asupra voastra, care a asezat între voi profeti si voievozi.” Si acum vine cuvântul lui Mahomed: „O, poporul meu, intrati în tara cea sfântita pe care a hotarât-o Dumnezeu si nu va întoarceți înapoi...” (sura V, v.24)

Da, acesta este cuvântul Coranului, iar conducatorul din Teheran spune ca Israel nu are nici un drept sa existe! Ce ramâne de facut? Eu as dori ca domnii care se ocupa de aceasta situatie sa citeasca si Coranul, pentru ca sa afle ce le-a spus musulmanilor proorocul Mahomed.

Acum vom intra în tema de azi, frati si surori. Pentru noi, hotarârea lui Dumnezeu pentru Avraam, Isaac si Iacov, pentru Israel, este o hotarâre divina si o respectam ca atare. Cum am spus deja, Dumnezeu a vrut sa ne restituie partasia cu Sine. Jertfele din Vechiul Testament au fost aduse pentru ca pacatele lor sa fie acoperite, dar adevarata iertare si împacare a venit prin Mielul de la Golgota.

În ce priveste pe Israel, am putea citi din doua-trei locuri, de fiecare data din cuvântul lui Dumnezeu. Restul, pe noi nu ne intereseaza. Amos 9:15 „Îi voi sadi în tara lor si nu vor mai fi smulsi din tara pe care le-am

dat-o, zice DOMNUL, Dumnezeul tau!” Din nou, cuvântul fagaduinta! Zaharia 9:9 „Salta de veselie, fiica Sionului!

Striga de bucurie, fiica Ierusalimului! Iata ca Împaratul tau vine la tine”, si asa mai departe. Putem citi când si cum a avut loc aceasta în Matei 21 de la vers.1, iar în Zaharia 8 de la vers. 1 la 3 este scris: „Cuvântul Domnului ostirilor a vorbit astfel: ,Asa vorbeste Domnul ostirilor: Am o mare râvna pentru Sion si sunt stapânit de o râvna plina de mânie pentru el’. Asa vorbeste DOMNUL: ,Ma întorc iarasi în Sion si vreau sa locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: Cetatea cea credincioasa si muntele DOMNULUI ostirilor se va chema: Muntele cel Sfânt”.

În Ieremia 50:3 este scris: „Caci împotriva lui [Babilonului] se suie un neam de la miazanoapte, care-i va preface tara într-o pustie si nu va mai fi locuita: atât oamenii cât si dobitoacele fug si se duc.” Noi am auzit aceasta avertizare si în materialul luat de pe internet. Acum va rog sa ascultati versetul 4: „În zilele acelea, în vremurile acelea, zice DOMNUL, copiii lui Israel si copiii lui Iuda se vor întoarce împreuna; vor merge plângând si vor cauta pe DOMNUL, Dumnezeul lor. Vor întreba de drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el si vor zice: ,Veniti sa ne alipim de DOMNUL, printr-un legământ vesnic care sa nu fie uitat niciodata!” Putem citi mai departe, inclusiv versetul 6: „Poporul Meu era o turma de oi pierdute; pastorii lor îi rataceau, îi faceau sa cutreiere muntii; treceau de pe munti pe dealuri, uitându-si staulul”. Acesta este lucrul trist, dar mai este data o fagaduinta prin proorocul Ezechiel prin care Dumnezeu va ridica pastori dupa inima Lui. Frati si surori, pe noi ne intereseaza sa aflam ce este hotarât pentru noi si cât de înaintat este timpul. Eu ma gândesc acum la cuvântul din Isaia 21 unde proorocul striga „Strajerule, cât

mai este din noapte?” si raspunsul vine: „Vine dimineata si este tot noapte. Daca vreti sa întrebati, întrebati; întoarceți-va si veniti iarasi”. Noi dorim sa stim mai mult si Dumnezeu mai are multe de spus. EL ne calauzeste în planul lui de mântuire acum, în timpul de sfârșit, în toate amanuntele, prin har.

Astazi am citit din Apocalipsa 1:1 si apoi din Apocalipsa 22:6. Înainte trebuie sa aratam din Scriptura ca Dumnezeu a descoperit începutul lucrurilor care au fost aratate si proorocite dinainte: „Descoperirea lui Isus Hristos pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca sa arate robilor Sai lucrurile care au sa se întâmple în curând. Si le-a facut-o cunoscut, trimetând prin îngerul Sau la robul Sau Ioan care a marturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu si despre marturia lui Isus Hristos si a spus tot ce a vazut”. Aici avem introducerea în toate cele 22 de capitole ale Apocalipsei. DOMNUL Dumnezeu l-a trimis pe înger la robul Sau, Ioan, pentru ca tuturor robilor Sai sa le fie descoperit ceea ce i-a fost aratat lui. În cele 22 de capitole care au fost scrise sunt date toate amanuntele în ce priveste lucrurile care se vor întâmpla pâna la începutul Împaratiei de 1000 de ani si Nunta Mielului. Un alt rezumat este dat în Apocalipsa 22:6 „Si îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare si adevarate. Si DOMNUL, Dumnezeul duhurilor prorocilor, a trimis pe îngerul Sau sa arate robilor Sai lucrurile, care au sa se întâmple în curând””.

Repet, primul verset [din Apocalipsa] este cel care ne introduce în cuvântul celor 22 de capitole si ceea ce este scris ramâne în picioare pâna astazi si asa se va întâmpla. Pe urma vine în capitolul 22 privirea înapoi care se refera la ultimele ceasuri, înainte de rapire. Aici este punctul, iubiti frati si surori! La început este scris despre Nunta Mielului, despre Împaratia de 1000 de ani si despre Judecata de Apoi – totul este amintit. Apoi, la sfârșit, vine privirea înapoi catre lucrurile care au fost si despre ceea ce a mai ramas sa se îplineasca.

Sa citim si versetul 7: „Si iata, Eu vin curând! Ferice de cel ce pazeste cuvintele prorociei din cartea aceasta!” Dupa care Ioan da marturia lui: „Eu, Ioan, am auzit si am vazut lucrurile acestea. Si dupa ce le-am auzit si le-am vazut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arata, ca sa ma închin lui. Dar el mi-a zis: „Fereste-te sa faci una ca aceasta! Eu sunt un împreuna slujitor cu tine si cu fratii tai, prorocii si cu cei ce pazesc cuvintele din cartea aceasta””. Si acum urmeaza ultima parte, în care intram si noi. „Apoi mi-a zis: „Sa nu pecetluiesti cuvintele prorociei din cartea aceasta. Caci vremea este aproape””. Vremea împlinirii este aproape! Si acum li se adreseaza celor din aceasta epoca: „Cine este nedrept, sa fie nedrept si mai departe; cine este întinat, sa se întineze si mai departe”. Da, apoi decizia a cazut – cine n-a vrut, n-a vrut. Dar cum este scris mai departe, „cine este fara prihana, sa traiasca si mai departe fara prihana si cine este sfânt, sa se sfinteasca si mai departe”. Cine crede, sa creada din toata inima! Cine a fost strapuns de adevar, sa se lase strapuns de adevar si mai mult.

În aceasta vreme din urma, în care suntem, trebuie ca totul, în cele mai marunte lucruri, sa fie adus înauntru. Trebuie ca la sfârșit sa fie o potrivire deplina între Mireasa si Mire, în cuget si simtire – prin natura lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

În versetul 12 este scris: „Iata, Eu vin curând; si rasplata Mea este cu Mine, ca sa dau fiecaruia dupa fapta lui. Eu sunt Alfa si Omega, Cel dintâi si Cel de pe urma, Începutul si Sfârșitul”. Dupa care din nou vine cuvântul pentru noi: „Ferice de cei ce își spala hainele, ca sa aiba drept la pomul vietii si sa intre pe porti în cetate! Afara sunt câinii, vrajitorii, curvarii, ucigasii, închinatorii la idoli si oricine iubeste minciuna si traieste în minciuna!” Aici avem si despartirea între cei ce s-au facut ascultatori ai Cuvântului si ceilalti. Primii au priceput ca oamenii nu au nimic de spus în Împaratia lui Dumnezeu.

În Abidjan eu am spus-o în repetate rânduri, ca toate religiile au dreptul lor la existenta – toate religiile si culturile au dreptul sa existe – si noi nu vom nega acest drept. Dar noi nu ne ocupam de

toate aceste biserici si adunari; noi trebuie sa ne ocupam de lucrurile pe care le are de spus Bisericii Duhul lui Dumnezeu. În Matei 16 de la vers. 16 la 19 este scris: „Eu voi zidi Biserica Mea si portile Locuintei mortilor nu o vor birui”. Apoi, în Faptele apostolilor ni se arata cum DOMNUL își zideste Biserica Lui, cum salveaza si cum daruieste har. EL aduce toate madularele împreuna. În Fapte 2, de la versetul 41 scrie ca „în ziua aceea, la numarul ucenicilor s-au adaus aproape trei mii de suflete”. Aici nu este vorba de o biserica oarecare, zidita de un om, ci de Biserica lui Isus Hristos, biserica celor întâi-nascuti, care traiesc o partasie personala cu Dumnezeu, care s-au întors prin pocainta la DOMNUL si au primit har. Lor, Cuvântul crucii le-a devenit o putere dumnezeiasca, pentru ca lor le-a strapuns inima.

Va rog sa observati ca între apostoli nu a avut loc o discutie despre botez. Pocainta a fost propovaduita si dupa ce a fost si facuta, a avut loc un botez. Asa este scris. Unde se mai discuta înca, acolo nu este descoperire; unde este descoperire, acolo nu mai este nimic de discutat. Noi avem raspunsul din Cuvântul lui Dumnezeu în Fapte 2:41 „Cei ce au primit propovaduirea lui, au fost botezati; si în ziua aceea, la numarul ucenicilor s-au adaus aproape trei mii de suflete”. Nu a mai venit nici o întrebare – a fost doar o ascultare prin credinta, o supunere si confirmarea a ceea ce Dumnezeu a spus si, bine-nteles, o primire în inima a tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a pregatit pentru ei.

Daca noi propovaduiem Cuvântul, nu o facem pentru ca sa jignim pe cineva – nu, nu aceasta este însarcinarea noastra. Însarcinarea noastra este sa propovaduiem Cuvântul original al lui Dumnezeu si sa le spunem oamenilor ca rastalmacirile au un început si vor avea un sfârșit si ca ele conduc în ratacire. Cine cunoaste putin istoria bisericilor, acela stie ca mari duhovnici si prelati au scris despre diferite teme, care pe mine nu ma intereseaza. Pe mine ma intereseaza doar ceea ce are Dumnezeu pentru noi, în Cuvântul Sau. Aceasta este unitatea noastra de masura si ea este temelia pe care stam.

Daca pomenim slujba fratelui Branham, o facem doar pentru ca Dumnezeu a dat fagaduinta ca va trimite pe proorocul Ilie „înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare si înfricosata”. Toti stiu ca noi înca traim în ziua de har, dar ziua DOMNULUI va arde ca un cuptor si cei fara de Dumnezeu vor arde ca paie si ziua Lui îi va nimici.

Ce a facut Ilie? El a adunat douasprezece pietre pentru cele douasprezece semintii ale lui Israel, a zidit altarul, a adus jertfa si apoi le-a stropit cu apa. Ce a facut fratele Branham? Eu întreb din nou, asa cum am facut oriunde am predicat în lume: care dintre marii evanghelisti sau carismatici a predicat vreodata Faptele apostolilor 2? Cine a predicat despre mântuirea deplina, despre dumnezeire, botez si despre celelalte teme biblice? Toti trec pe lângă aceste lucruri pentru ca sa nu se poticneasca în vestirea lor. Dar astazi noi trebuie sa luam hotarârea noastra pentru DOMNUL si sa nu acceptam nici un lucru care nu poate sta în picioare dupa Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea noi strigam „înapoi la Scriptura!”

În Apocalipsa 22 vreau sa pun din nou accentul pe versetele 16 si 17. „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu sa va adeverasca aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Radacina si Samânta lui David, Luceafarul stralucitor de dimineata. Si Duhul si Mireasa zic: Vino! Si cine aude, sa zica: Vino! Si celui ce îi este sete, sa vina; cine vrea, sa ia apa vietii fara plata!” Aici este punctul. Cei ce au fost pusi deoparte si au fost curatiti, se curatesc mai departe si se sfintesc mai departe, pâna vor fi adusi în conformitate deplina cu Cuvântul lui Dumnezeu, pâna când Duhul si Mireasa vor vorbi aceeasi limba. Ma refer la întreaga Mireasa, nu doar la un barbat care sta în fata, ci la întregul Trup al DOMNULUI. Nu mai asteptam un al optulea mesager. Biserica Lui trebuie sa fie pusa deoparte, calauzita în Duhul adevarului la unitatea credintei si sfintita, miscata si strapunsa de Cuvânt – aceasta este Mireasa.

Noi avem parte de cele mai mari lucrari ale lui Dumnezeu care au fost vreodata pe pamânt. Pentru aceasta nu este nevoie de un barbat deosebit si nici de alti prooroci, ci numai de revarsarea puternica a Duhului sfânt peste aceia care acum, la sfârșitul timpului de har, au devenit o inima si un duh cu Isus Hristos.

[...] atunci nu mai este marele evanghelist, ci este Datatorul cel care se descopera personal în mijlocul nostru, prin puterea lui Dumnezeu. Noi nu trecem astfel pe lângă nimic din ceea ce Dumnezeu ne-a fagaduit. Am putea intra acum în unele amanunte, dar ceea ce ma misca pe mine este faptul ca Avraam, care a avut o chemare si o alegere directa, a primit de la Dumnezeu harul sa nu se mai uite la el însusi sau la starea Sarei, ci doar la Cel care a dat fagaduinta. Avraam a trait cu convingerea ca Cel care a dat aceasta fagaduinta o va si împlini, indiferent de ceea ce se întâmpla cu el sau în jurul lui. Dumnezeu este cel care poate darui în orice situatie biruinta si se descopera celor ce sunt ai Lui ca Dumnezeu cel viu.

Eu doresc sa traiesc adunari în care prezenta lui Dumnezeu sa fie vizibila, în care Cuvântul lui Dumnezeu este confirmat si oamenii traiesc direct harul lui Dumnezeu si iau în ei însisi minunea rascumpararii si vindecarii lor. Noi nu cautam o mângâiere, ci vrem ca Isus Hristos care este Acelasi, sa ni se descopere. EL a înviat, traieste, este cu adevarat acelasi si fagaduintele lui sunt valabile pâna astazi: „Si iata ca Eu sunt cu voi în toate zilele, pâna la sfârșitul veacului. Amin”.

Un alt lucru pe care îl am pe inima, iubiti frati si surori, este pregătirea noastra. Matei 25 trebuie sa ne fie marturie si avertizare. Acolo este vorba despre venirea Mirelui. În cap.24 avem cuvântul despre împartirea hranei, pentru ca „omul nu traieste numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. În versetul 45 vine întrebarea „Care este, deci, robul credincios si înțelept pe care l-a pus stapânul sau peste ceata slugilor sale, ca sa le dea hrana la vremea hotărâta?” Aceasta este o exprimare facuta personal de DOMNUL. Eu trag nadejde ca este bine înțeleasa. Nici unul dintre noi nu are nici un cuvânt de spus în aceasta alegere, nici în ce priveste nasterea noastra sau nasterea noastra din nou. Noi ne-am nascut în acest timp, dar lucrurile care tin de Împaratia lui Dumnezeu sunt alegerea Lui. Acolo este o stiinta dinainte si totul a fost de la început rânduit asa. În legatura cu aceasta eu am toata smerenia, cu privire la mine si în ceea ce priveste slujba care mi-a fost încredintata.

Va întreb: daca Dumnezeu a ales sa fie asa, ca eu sa am privilegiul de a fi alaturi de fratele Branham în Germania si în SUA, sa calatoresc cu el în aceeasi masina, sa manânc cu el la aceeasi masa si în ce priveste hrana duhovniceasca, sa o depozitez pentru ca apoi sa o pot împarti atunci când va fi foamete în tara, atunci eu nu am ales acest lucru. Aceasta a fost o alegere dinainte a lui Dumnezeu si ea nu este doar pentru Biserica întreaga, ci si pentru toate slujbele si pentru ceea ce se întâmpla acum, la sfârșitul timpului de har. Proorocul a fost dinainte fagaduit si totul trebuie sa se întâmple conform unui plan, conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru.

În 11 iunie 1933 lumina supranaturala a coborât si fratelui Branham i-a fost data o slujba: „La fel cum Ioan Botezatorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, la fel esti tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Tot în 11 iunie, în anul 1958, în Dallas, Texas, la marea conferinta Voice of Healing1, fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj înapoi în Germania”. Nu eu am ales acest lucru, eu nu stiu nimic despre aceste lucruri. Ce stiam eu în 1958 despre Matei 24:45? Ce stiam eu despre fagaduirea acestui prooroc? Eu nu stiam nimic, dar Dumnezeu a calauzit aceste lucruri pas cu pas.

Daca ne uitam acum în urma, Îi putem fi multumitori: Iubitule DOMN, Tu ai calauzit totul în mod minunat! Si noi suntem o parte din planul de mântuire al Dumnezeului nostru, pe baza unei alegeri divine pe care Dumnezeu a facut-o înainte de întemeierea lumii. Faptul ca noi purtam în

inima acest mesaj si îl vestim în întreaga lume, si acest lucru a fost dinainte hotărât de Dumnezeu. Evanghelia trebuie sa fie propovaduita pentru marturie tuturor popoarelor, asa cum DOMNUL o spune prin cuvântul din Matei 24:14 „Evanghelia aceasta a Împaratiei va fi propovaduita în toata lumea, ca sa slujeasca de marturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”.

Acum as vrea sa vorbesc putin din Matei 25. Aici avem descrisa nu slujba unui barbat deosebit, ci chemarea Bisericii-mireasa. Aici se vorbeste despre despartirea acelora care sunt pregatiti de aceia care nu sunt pregatiti. Chiar daca ma învinovatesc putin cu aceasta, vreau sa va spun ceva din experienta mea proprie. Dar înainte as vrea sa citesc: „Atunci Împaratia cerurilor se va asemana cu zece fecioare, care si-au luat candelile si au iesit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite si cinci înțelepte. Cele nechibzuite, când si-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreuna cu candelile, au luat cu ele si untdelemn în vase”. Ce urmeaza mai departe ne este cunoscut.

Voi cu totii ati fost nascuti într-un timp în care lampa cu petrol a devenit aproape necunoscuta. Dar eu m-am nascut în apropiere de Danzig, în Prusia de Vest [azi, Polonia], într-o casa taraneasca în care nu era curent electric. La orase si în gospodariile de la tara înca nu era curent si în casa în care m-am nascut eu era la fel. Deci, eu sunt foarte familiar cu aceste lampi cu ulei si cu fitil, care pâlpâiau atunci când uleiul era pe terminate. Cine stie ce este un fitil? Da, unii dintre voi stiu acest lucru. Unii dintre noi cunoastem acele vremuri. Când lumina se facea tot mai mica si devenea tot mai întunecat în camera, se stia ca fitilul nu mai trage ulei si lampa era pe cale sa se stinga. Un alt vas cu untdelemn trebuia adus si lampa trebuia umpluta din nou.

Daca DOMNUL spune ca trestia frânta nu o va rupe si fitilul fumegând nu îl va stinge, atunci sa punem aceasta fagaduinta la inima. Calatoria poate dura mult si untdelemnul se poate termina, de aceea sa luam rezerva de ulei cu noi pentru ca sa putem umple lampa, daca va fi nevoie. Astfel se va împlini si cu noi versetul care spune „Si noi toti am primit din plinatatea Lui si har dupa har” [Ioan 1:16]. Se va întâmpla si cu noi cum s-a întâmplat cu Rascumparatorul nostru: „Caci în El locuieste trupeste toata plinatatea dumnezeirii” si mai departe „Voi aveti totul deplin în El”.

În Zaharia 4:2 avem cuvântul care face legatura cu profetia biblica. Avem epoca Duhului sfânt, apoi timpul harului. Deci, de la versetul 2: „M-am uitat si iata ca este un sfesnic cu totul din aur si deasupra lui un vas cu untdelemn si pe el sapte candelile, cu sapte tevi pentru candelile care sunt în vârful sfesnicului”. Asa cum fitilul conduce uleiul ce devine o flacara, o lumina, asa avem noi nevoie de o legatura prin Duhul sfânt, pentru ca uleiul sa devina o lumina si Cuvântul lui Dumnezeu sa ne fie descoperit. Voi puteti lua o lampa si daca are untdelemn, este bine. Dar ea trebuie sa lumineze. Cumva, untdelemnul trebuie sa se transforme în lumina si pentru aceasta este nevoie de un fitil. Aceasta legatura trebuie facuta, si acesta este primul punct. Al doilea punct important este ca untdelemnul sa fie în vas si sa avem rezerva cu noi.

Gânditi-va la Ilie si la acea femeie care avea putin ulei în vas si uleiul nu s-a terminat. La fel, mana din vasul asezat în Locul preasfânt a fost îndelung pastrata, dupa cum scrie în Evrei. Tot asa si Biserica de la sfârșitul timpului de har este calauzita în Locul preasfânt pentru ca sa aiba legatura permanenta cu Dumnezeu, prin har. Cuvântul, care este duh si viata, devine o descoperire pentru noi si o lumina, dupa cum spune DOMNUL: „cine Ma urmeaza pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vietii”. Untdelemnul este important, dar trebuie sa fie transformat – nu poate ramâne doar ulei. El trebuie sa ajunga în lampa, prin fitil, ca sa împrastie lumina. Iar lumina nu trebuie sa ramâna sub obroc, cum a spus DOMNUL, ci trebuie pusa pe masa, în sfesnic. Eu nu stiu cum sa va fac mai usor de înteles aceste lucruri, la fel cum mie mi-au fost descoperite de DOMNUL.

Va rog sa ma ascultati bine: Cuvântul descoperit prin Duhul, asa cum i-a fost aratat fratelui Branham, nu ajuta pe nimeni. Numai daca avem toti acelasi duh, în partasie cu Dumnezeu, ne poate fi descoperit si noua. Nu ajuta la nimic sa repetam dupa fratele Branham ca „spre seara se va arata lumina”. El a putut-o spune frumos, pentru ca la el a devenit o realitate. Cuvântul din 2Petru 1:19, ca litera, îl au toate bisericile, toate denominatiunile. Dar acestcuvânt trebuie sa ne fie descoperit si acest lucru se întâmpla doar prin legatura si prin partasia personala cu Dumnezeu, pe care o avem prin Duhul sfânt. Daca este o partasie în duh, cum spune Pavel, atunci este si dragoste, bucurie si pace.

Eu ma bucur ca Dumnezeu a restituit aceasta legatura personala cu noi. La ce îi ajuta cuiva legatura personala pe care fratele Branham a avut-o cu Dumnezeu, daca el personal nu o are? Dar noi avem nevoie de aceasta legatura personala cu Dumnezeu si numai prin aceasta legatura, sub inspiratia Duhului sfânt, le-a fost aratat totul

1 Actiune începuta în 1948 de catre Gordon Lindsay si alti predicatori, care facea cunoscut darul de vindecare primit de fr. Branham prin publicatia cu acelasi nume si prin adunari organizate în diferite orase din SUA. proorocilor din Vechiul Testament si apostolilor din Noul Testament. Daca am fost separati, lamuriti si curatati si am auzit chemarea lui Dumnezeu „Voi, poporul Meu, iesiti afara”, atunci cine este necurat, sa ramâna mai departe necurat, cine este nedrept, sa fie mai departe nedrept, dar cine este sfânt, sa se sfinteasca mai mult. Cine a cunoscut Adevarul, sa patrunda mai mult în Adevar, prin harul lui Dumnezeu, pâna când cugetul si natura lui Isus Hristos îl vor umple cu totul. Putem încheia cu cuvântul din Coloseni 3, un cuvânt minunat pe care l-am putea citi de fiecare data daca Hristos este descoperit în viata noastra, pentru ca în El este dragostea vesnica a lui Dumnezeu. „Daca, deci, ati înviat împreuna cu Hristos, sa umblati dupa lucrurile de sus, unde Hristos sade la dreapta lui Dumnezeu. Gânditi-va la lucrurile de sus, nu la cele de pe pamânt. Caci voi ati murit si viata voastra este ascunsa cu Hristos în Dumnezeu”.

Daca Hristos se va descoperi în viata noastra, atunci si voi, împreuna cu El, veti fi descoperiti în slava. Aceasta este astazi dorinta noastra si va ramâne aceeasi: ca Hristos sa se descopere în viata noastra pentru ca noi, împreuna cu El, sa fim descoperiti în slava. De la versetul 5 la 11 sunt enumerate lucrurile care trebuie sa fie date la o parte, pentru ca apartin de omul vechi. În versetul 10 scrie „v-ati îmbracat cu omul cel nou, care se înnoieste spre cunostinta, dupa chipul Celui ce l-a facut. (...) Astfel, deci, ca niste alesi ai lui Dumnezeu, sfinti si preaiubiti, îmbracati-va cu o inima plina de îndurare, cu bunatate, cu smerenie, cu blândete, cu îndelunga rabdare”. Observati unde este pus accentul – nu este vorba de cei chemati. „Îngaduiti-va unii pe altii, si, daca unul are pricina sa se plânga de altul, iertati-va unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, asa iertati-va si voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbracati-va cu dragostea, care este legatura desavârsirii. Pacea lui Hristos, la care ati fost chemati, ca sa alcatuiti un singur trup, sa stapâneasca în inimile voastre si fiti recunoscatori. Cuvântul lui Hristos sa locuiasca din belsug în voi în toata înțelepciunea. Învatati-va si sfatuiti-va unii pe altii cu psalmi, cu cântari de lauda si cu cântari duhovnicesti, cântând lui Dumnezeu cu multumire în inima voastra”.

Da, noi dorim toate aceste lucruri si o exprimam atunci când cântam psalmi, cântari duhovnicesti si când Îi multumim lui Dumnezeu din inima noastra pentru ceea ce a facut pentru noi si în noi. DOMNUL Dumnezeu a calauzit astfel lucrurile ca noi, la sfârșitul timpului de har, sa avem o privire generala asupra planului de mântuire pentru noi si pentru Israel. Pentru ca Dumnezeu are un plan cu noi, nu depindem de ceea ce a spus profesorul cutare sau cutare, ci privim spre Cel care ne da descoperirea, prin Duhul, pentru ca avem o legatura personala cu Dumnezeu si pentru ca fitilul aduce uleiul sus, la suprafata, si îl transforma în lumina. Cuvântul, tainele si tot ce a fost ascuns este adus astfel la lumina. Fii lumina pentru ca Lumina ta a venit!

Noi am putea aduce si alte versete în legatura cu lucrurile de mai sus, dar va rog, gânditi-va la fecioarele înțelepte care si-au luat nu numai lampile cu ele, ci si vasele cu untdelemn. Prin plinatatea Duhului vine orice descoperire. Asa putem fi introdusi în Locul preasfânt.

Am citit din Apocalipsa 1:1 ca Dumnezeu i-a folosit de fiecare data pe robii Lui, carora le-a vorbit printr-un înger, la fel cum i-a folosit si pe cei doi îngeri cu care a mers la Avraam. Dumnezeu cel viu s-a descoperit în mod vizibil acelor care au fost chemati afara si carora le-a dat fagaduinte. Noul testament a început prin fagaduinta adusa de îngerul Gabriel, care a venit la Zaharia si a fagaduit nasterea lui Ioan Botezatorul. Sase luni mai târziu, acelasi înger a venit la Maria si i-a dat fagaduinta ca Rascumparatorul se va naste prin ea: „Duhul sfânt se va pogorî peste tine si puterea Celui Prea Înalt te va umbri”. De aceea, DOMNUL nostru este Unsul [Hristos] – nu intram acum în amanunte. În insula Patmos, un înger a venit la Ioan si i-a descoperit totul, la fel cum o facuse în Vechiul Testament cu Daniel, când i-a aratat lucrurile din timpul de sfârșit ce trebuiau sa vina peste Israel si peste Ierusalim.

Nu este scris în Evrei 1 ca îngerii sunt „duhuri slujitoare trimise sa îndeplineasca o slujba pentru cei ce vor mosteni mântuirea?”

Daca noi credem marturia fratelui Branham – si eu o cred cu o convingere totala – ca un înger al DOMNULUI a venit la el în 7 mai 1946, spre ora 23, când fratele Branham statea în fotoliu, cu biblia pe genunchi si citea si lumina a umplut camera. El s-a ridicat si a putut descrie îngerul din cap pâna-n picioare. Îngerul i-a dat o însarcinare: „Cum lui Moise i-au fost date doua semne, asa si tie ti se vor da doua semne: daca nu vor crede primul semn, îl vor crede pe al doilea”. Si DOMNUL Dumnezeu a fagaduit ca va fi cu fratele Branham.

De ce spun asta? O spun pentru cei care pot crede ceea ce a facut Dumnezeu în timpul nostru. El da marturie prin aceasta ca a primit legatura cu Dumnezeu si ca are parte de descoperirea Cuvântului si vocii lui Dumnezeu. Cine crede numai ce a facut Dumnezeu în timpul lui Avraam, sau al lui Daniel sau acum 3 sau 4000 de ani, cuvântul dat astazi nu-i este de nici un ajutor. Dar DOMNUL era si este Acelasi, acum si în veci.

Eu cred marturia fratelui Branham si pot verifica aceasta cu sfânta Scriptura. Noi n-am crezut totul orbeste, ci am cercetat Scriptura, dupa cum este scris în Faptele apostolilor si am gasit ca este asa cum a fost data marturia.

Dragi frati si surori, DOMNUL ne-a dat un mare har si ne-a daruit aceasta legatura personala cu El, prin har.

EL Însusi a spus ca „lumea nu Ma va mai vedea, dar voi Ma veti vedea; pentru ca Eu traiesc si voi veti trai”. Si astazi El spune „cine Ma urmeaza pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vietii” [Ioan 8:12]. Noi suntem chemati sa-L urmam pe Isus Hristos, sa murim împreuna cu El si împreuna cu El sa fim înviati la o viata noua. Asa cum am citit în Coloseni 3, trebuie sa purtam lampile cu noi si sa nu uitam nici rezervele cu untdelemn.

Sa ramânem, dar, în apropierea descoperirii si, ca sa ma întorc la Zaharia 4:2, vasul cu untdelemn a fost peste sfesnicul de aur si cele sapte tevi au condus uleiul spre sfesnic, unde a devenit o lumina. Toti cei care intrau în aceasta camera nu intrau într-o camera întunecoasa, ci în lumina. La fel este si acum: sapte epoci ale Bisericii, sapte mesageri ai lui Dumnezeu, sapte tevi conduc uleiul spre sfesnic si uleiul devine o lumina. Biserica este sfesnicul de aur, purtatoarea acestei Lumini a lui Dumnezeu. Atotputernicului Dumnezeu, care Ti-ai vizitat poporul prin har si care ne-ai chemat sa Te urmam, care ne-ai vorbit si ne-ai descoperit Cuvântul si voia Ta desavârsita, Îti aducem slava si cinste, marire si închinare, acum si în vecii vecilor. Sa ne ridicam în picioare pentru rugaciune. Acum, când avem capetele aplecate si ramânem în rugaciune, dati-mi voie sa va întreb: cine poate crede din inima, dupa cum spune

Scriptura? Spuneti doar amin! Amin. Noi avem dreptul sa credem. Credinta este un dar al lui Dumnezeu si pentru aceasta Îi suntem foarte multumitori.

Sunt aici frati si surori care sunt în necaz si care au o rugaminte pe care vor sa o aduca DOMNULUI. Ridicati, va rog, mâna! Peste tot sunt mâini ridicate. Haideti sa ne rugam mai întâi pentru aceste lucruri.

Tatal nostru ceresc, Cuvântul Tau este Adevarul. Tu, o, DOAMNE, esti acum prezent si noi avem dreptul sa venim acum la Tine pentru ca Tu ne-ai invitat. Tu ai strigat: „Veniti la Mine, toti cei truditi si împovarati! Eu va voi da odihna pentru sufletele voastre”. Iubitule DOMN, noi azi venim în Numele Tau, ne-am adunat aici în prezenta Ta. Noi credem în rascumpararea totala, prin sângele Mielului. Noi credem Cuvântul Tau sfânt, care ne-a fost descoperit noua prin Duhul. Îti multumim pentru prezenta Ta.

Iubitule DOMN, fie ca toti sa recunoasca si sa simta ca Tu asculti rugaciunile lor. Salveaza, vindeca, elibereaza si binecuvânteaza! Raspunde Tu la toate întrebările, rezolva fiecare problema si ajuta-i pe toti cei ce vin la Tine, dupa cuvântul scris: „DOMNUL este ajutorul meu, nu ma voi teme”. În Psalmul 103 este scris: „El îti iarta toate faradelegile tale, El îti vindeca toate bolile tale”. Pe crucea de la Golgota aceasta s-a împlinit. Acolo tu ai iertat pacatele si toata vina noastra ai sters-o si ne-ai împacat cu Dumnezeu. Eu îti multumesc din inima pentru aceasta, iubitul DOMN! Noi avem acum nevoie de plinatatea Duhului.

Iubitule DOMN, Tu ai spus-o în Cuvântul Tau: „Fiti plini de Duh!” Noi Îti multumim pentru toate fagaduintele, pentru cuvântul pe care ni l-ai dat si pe care îl credem din inima. Credem ca înaintea venirii Tale totul va fi readus în starea originala si va fi rezidit pe Temelia originala. Îti multumim pentru cuvântul din Apocalipsa 1:1 si pentru tot ce a fost scris, întru descoperirea pe care ne-ai daruit-o. Nici un capitol nu a ramas în întuneric, ci totul a fost descoperit. Poporul lui Dumnezeu sa spuna amin! Amin, aleluia!

Noi Îti multumim, vesnic credinciosule Dumnezeu, pentru cuvântul din Apocalipsa 22, de la versetul 6, unde ai dat marturia trimiterii îngerului Tau ca sa ne faca cunoscut totul. Noi Tie Îti multumim, iubitul DOMN. Suntem legati cu Tine prin Duhul sfânt. Nu lasa ca fitilul sa se stinga – daruieste untdelemn si lumina, o flacara noua. Fie ca cei curati sa se curateasca, cei sfinti sa se sfinteasca mai mult si cei ascultatori sa fie mai ascultatori!

O, iubitul DOMN, Tu, vesnic credinciosule Dumnezeu, Tu ne calauzesti în acest timp si Te vei descoperi la sfârșit ca la început. Laudat si cinstit sa fii Tu! De aceea Tu spui „Eu sunt Alfa si Omega, Cel dintâi si Cel de pe urma”. Cum a fost la început, asa va fi si la sfârșit. Ce ai facut la început, vei face si la sfârșit.

O, iubitul DOMN, Tu, vesnic credinciosule Dumnezeu, puterea Ta ne strapunge. Aleluia! Laudati pe DOMNUL! Laudati Numele Lui cel sfânt si multumiti-I Lui! Apocalipsa e acum descoperita si lucrurile ascunse au fost scoase la lumina. Iubitule DOMN, Tie Îti aducem închinare si lauda.

Eu Te rog acum, sa nu fie nici o singura persoana care sa se împiedice, care sa se poticneasca în trimiterea robului si proorocului Tau. Ma rog Tie ca nici unul dintre ei sa nu se poticneasca în Cuvântul tau descoperit, în voia Ta descoperita. Toti sa spuna din inima: nu voia mea, ci voia Ta sa se îplineasca! Nu cum vreau eu, nu ce vreau eu, ci ceea ce vrei si doresti Tu! Voia Ta împartasese-ne-o, în cuvântul Tau!

Prin slujba profetica ne-ai adus în starea cea mai noua în Împaratia lui Dumnezeu. DOAMNE, Atotputernicule Dumnezeu, Cerul sa cânte împreuna cu credinciosii în aceste zile „Cinste lui Dumnezeu în ceruri si

pace pe pamânt!” Iubitule DOMN, ridica-Ti Fata Ta peste noi. Daruieste-ne pacea Ta, rezolva toate problemele si raspunde la toate întrebările noastre. Tie, Atotputernicule Dumnezeu, Îți aducem multumiri. Ne rugam si pentru Israel; binecuvânteaza-i, DOAMNE, în mod deosebit. Fii Tu între ei în Ierusalim si da-le batjocoritorilor un sfârșit, stârpește batjocura si vino în curând, DOAMNE Isuse! Ia biserica Ta acasa si descopera-Te apoi pe Muntele Sionului poporului Tau pe care l-ai adunat din toate popoarele si din toate limbile si natiunile. Iubitule DOMN, în fata noastra se împlineste profetia biblica. Îți multumim pentru ca vedem si traim aceste lucruri. Înca o data, Îți aducem multumiri din inima, pentru totul – pentru Cuvântul Tau, pentru lucrarea Duhului Tau cel sfânt, pentru vorbirea Ta cu noi. Tu sa ai calea Ta cu noi toti! Iubitule DOMN, acum te rog pentru aceasta mama si pentru fiica ei: daruieste har! Fa ca o minune nemaiauzita sa se întâmple acum, o minune de vindecare si de eliberare. Confirma Tu cuvântul Tau prin har! DOAMNE, Atotputernicule Dumnezeu, confirma cuvântul Tau în mijlocul nostru. Toti sa fie eliberati si dezlegati si sa ajunga la credinta desavârșita. Noi Îți multumim pentru toate cuvintele gurii Tale si pentru claritatea pe care, prin har, ne-ai daruit-o.

Iubitule DOMN, permite-mi sa mai spun ca noi, la sfârșitul timpului de har, am fost învredniciti de Tine. Ceea ce a fost aratat lui Ioan, ceea ce a fost descoperit prin fratele Branham, lasa-ne sa vedem cu ochii nostri si sa auzim cu urechile noastre! Vrem sa traim totul, prin Duhul Tau. S-a împlinit! Aleluia!

Fratilor, laudati pe DOMNUL! Sa-I multumim împreuna, asa cum este scris. [...]

Amin!